

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 27 września 2017 r. – Staatssecretaris van Financiën/L. W. Geelen**

(Sprawa C-568/17)

(2017/C 424/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: L. W. Geelen

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy wykładni art. 9 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ wzgl. art. 52 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE ⁽²⁾ (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2010 r.) należy dokonywać w taki sposób, że obejmują one swoim zakresem także odpłatne udostępnianie interaktywnych erotycznych pokazów za pośrednictwem kamer internetowych przekazujących obraz na żywo?
b) W razie udzielenia na pytanie 1. a) odpowiedzi twierdzącej, czy wykładni fragmentu zdania „miejsce, gdzie usługi te faktycznie są wykonywane” w art. 9 ust. 2 lit. c) szóstej dyrektywy wzgl. początkowej części art. 52 dyrektywy 2006/112/WE należy dokonywać w takim znaczeniu, że miarodajne jest miejsce, w którym modele występują przed kamerami internetowymi lub w takim znaczeniu, że miarodajne jest miejsce, w którym odwiedzający oglądają obrazy, lub czy w grę wchodzi jeszcze inne miejsce?
- 2) Czy wykładni art. 9 ust. 2 lit. e) tiret dwunaste szóstej dyrektywy wzgl. art. 56 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2006/112/WE (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2010 r.) w związku z art. 11 rozporządzenia 1777/2005 ⁽³⁾ należy dokonywać w taki sposób, że odpłatne udostępnianie interaktywnych erotycznych pokazów za pośrednictwem kamer internetowych przekazujących obraz na żywo może zostać uznane za „usługę świadczoną drogą elektroniczną”?
- 3) W razie udzielenia zarówno na pytanie 1. a), jaki i pytanie 2, odpowiedzi twierdzącej i w sytuacji, gdy ustalenie miejsca świadczenia usługi na podstawie stosownych przepisów dyrektyw prowadzi do rozbieżności, jak zatem należy ustalić miejsce świadczenia usługi?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977 L 145, s.1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 L 347, s.1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1777/2005 z dnia 17 października 2005 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 77/388/EWG w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2005 L 288, s.1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Wien (Austria)
w dniu 3 października 2017 r. – BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse / Gradbeništvo
Korana d.o.o.**

(Sprawa C-579/17)

(2017/C 424/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Sozialgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Strona pozwana: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprawy, których przedmiotem jest dochodzenie roszczeń Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (BUAK) o składki od pracodawcy w związku z delegowaniem pracowników niemających zwykłego miejsca pracy w Austrii w celu świadczenia pracy lub w ramach wypożyczenia pracowników do Austrii lub od pracodawcy mającego siedzibę poza terytorium Austrii w związku z zatrudnieniem pracowników mających zwykłe miejsce pracy w Austrii, są „sprawami cywilnymi i handlowymi”, w których ma zastosowanie wymienione rozporządzenie, nawet wtedy, gdy roszczenia BUAK o składki są oparte są na prywatnoprawnych stosunkach pracy i służą zaspokojeniu prywatnoprawnych, wynikających ze stosunków pracy z pracodawcami roszczeń pracowników o urlop i wynagrodzenie urlopowe, niemniej

- zarówno wysokości roszczenia pracowników o wynagrodzenie urlopowe wobec BUAK, jak również wysokości roszczeń BUAK o składki wobec pracodawców nie określa umowa lub układ zbiorowy, lecz rozporządzenie ministra federalnego,
- składki należne BUAK od pracodawców służą oprócz pokrycia kosztów wynagrodzenia urlopowego podlegającego wypłaceniu pracownikom również pokryciu kosztów administracyjnych BUAK oraz
- BUAK przysługują w związku z dochodzeniem i egzekwowaniem swoich roszczeń o takie składki z mocy prawa szersze uprawnienia niż osobie prywatnej poprzez to, że
- pod rygorem kary pieniężnej pracodawcy są zobowiązani do dokonywania okazjonalnych jak również regularnych comiesięcznych bieżących zgłoszeń BUAK z zastosowaniem ustanowionego przez BUAK systemu komunikacji, do współdziałania i znoszenia działań kontrolnych BUAK, do zapewnienia wglądu w dokumenty dotyczące wynagrodzenia, działalności i w inne dokumenty oraz do udzielenia BUAK informacji, a także

w razie naruszenia przez pracodawców obowiązków zgłoszeniowych BUAK ma prawo do naliczenia składek należnych od pracodawców na podstawie własnych ustaleń, przy czym w tym przypadku roszczenie BUAK o składki istnieje w wysokości obliczonej przez BUAK niezależnie od faktycznych stosunków delegowania lub zatrudnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 4 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / H.**

(Sprawa C-582/17)

(2017/C 424/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Strona przeciwna: H.